

Refleksije o otmenosti

Teza: otmenost je sinonim za apsolutnu divljinu;

Lilit i neželjene istine;

Upravo je Lilit ona koja otkriva duboko neželjene istine, tamne uglove prirodnih ili društvenih fenomena. Ona piše alternativnu istoriju čitavog ljudskog roda.

*

Može se uporediti sa keltskom Morganom, ženom-vranom, koja je magijsko-pesničkim jezikom otkrivala tajne vladajuće elite, unutar određene epohe.

&

SVOJSTVO otmenih je da postignu slobodu kroz lukavstvo uma, jer imaju svoj inherentni moral – nenametnut od ikog/ičeg spolja – koji ih distancira od smrtne materije i čini imunim spram stanja zemne uslovljenosti.

Paralelno tome: nulti izbor duše dat je u detalju slike koja nas fascinira, i pokreće na onu vrstu aktivnosti koja uključuje herojski rizik. Taj detalj je monada, zrakasta sila misli – nalik na rozetu katedrale koja *uvis* raste, bruseći svoje *gotičke* pododeljke.

Otmenost je drevni pojam, što potiče iz matrijarhata:

Otmenost je sinonim za apsolutnu divljinu, ili samosvesnu odsutnost božanskog entiteta; a prvobitni, paukoliko-zatvarajući svet – *kosmos*, kao kasniji *logos* /hologram/ oca, tu ne beše štiti pred *hrabro-opitnim haosom majki*, nego instrument „lirskog“ obrta njihovog onemelo-apsolutnog zverstva – u klizeći-sveprotežan zakon-bez-prisile.

Taj zakon-bez-prisile je nema pesma sfera, koju ispevaju antičke suđaje.

Heliada (iz bloga).